

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra pedagogiky

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Hodnocení vedečtí práce (Mgr. Sarkaszková)

Předkladatel práce: Bc. Barbora Tolarová

Studijní zaměření: Sociální práce a politika

Název práce: **Role sociálního pracovníka při centrech pro epilepsii zřizovaných
vybranými fakultními nemocnicemi v České republice**

Oponent práce: PhDr. Josef Slowík, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE

Posuzovaná diplomová práce se zaměřuje na problematiku postavení sociálních pracovníků zaměřených na pomoc osobám s epilepsií působících v českých fakultních nemocnicích při tzv. Centrech pro epilepsii. Téma práce sledávám za velmi aktuální, dosud ne příliš prozkoumané a ve vztahu ke studovanému oboru za relevantní. Z hlediska obsažení tématu předkládané práce svůj účel splnila důkladně.

Z hlediska míry naplnění stanoveného výzkumného cíle problém nacházím v nejednoznačně stanoveném výzkumném cíli, v práci na několika místech uváděném v různých variantách, které spolu bohužel ne vždy korespondují. Budiž autorce omluvou fakt, že vzhledem ke změně statutu a postavení většiny Center během realizace výzkumného šetření se autorka dostala do svízelné situace, protože jí původně zamýšlený výzkumný cíl ztratil z části smysl a nebylo ho proto možno zcela naplnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Autorka v práci adekvátně postupuje od obecných teoretických východisek směrem ke konkrétním aspektům souvisejícím se zvolenou problematikou. Za velmi cennou sledávám kapitolu č. 4 věnující se situaci osob s epilepsií v zahraničí, tj. velmi zdařilý, byť stručný přehled toho, jak vypadá mezinárodní spolupráce odborníků na poli medicínské a medicínsko – sociální pomoci osobám s epilepsií. V teoretické části objevují dílčí odborné nedostatky. Výběrem bych zmínila například:

- na straně 11 autorka zmiňuje souvislost podmínek pro výkon povolání zdravotně sociálních pracovníků s individuálními požadavky jednotlivých nemocnic (cit. „... každá nemocnice má svá pravidla ...“). Naopak nezmiňuje podmíněnost v současnosti platnou legislativou o nelékařských zdravotnických povoláních.
- Na straně 11 se autorka vyjadřuje ke standardizaci profese sociálních pracovníků v souvislosti se Zákonem o sociálních službách. Jeho ustanovení se však na sociální pracovníky působící při Centrech nevztahují. V tomto kontextu postrádám zmínku o v současnosti připravovaném a diskutovaném profesním zákonu.

Autorce též musím vytknout užívání místy nevhodných vyjádření ve vztahu ke klientům, resp. pacientům k epilepsii (např. str. 37 cit. „...oslovují je další lékaři při práci s jinými diagnózami ...“). Bývalo by bylo lepší formulovat „...při práci s lidmi s jinými diagnózami“. Ze stati se vlivem toho tu a tam vytrácí základní předpoklad práce sociálních pracovníků podporujících osoby s epilepsií v samostatném a pokud možno nezávislém způsobu života.

Metodologii věnovala autorka mnoho času a snažila pojmout všechny důležité aspekty související s designem výzkumného šetření. Projevila snahu provést detailní konceptualizaci výzkumného

problému. Nejednoznačně formulované výzkumné cíle práce (jak hlavního, tak i dílčích) ztížily orientaci v textu. Náročná orientace se v textu promítla i do kapitoly interpretující výsledky z pohledu jednotlivých respondentů. Autorka formulačně nezohlednila výpovědi různých kategorií respondentů, čímž se velmi často setřeli jejich pohledy na věc. Z textu není jasné, zda-li šlo o pohled autorky nebo deklarovaných respondentů. Tento problém se objevil u všech třech skupin; tj. u samotných sociálních pracovníků, lékařů i pacientů.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Text je velmi dobře strukturován do ucelených, logicky na sebe navazujících celků se základním rozčleněním na část teoretickou a část praktickou. Autorka prokázala schopnost práce s odbornou literaturou (včetně cizojazyčné), na níž v textu odkazuje ve shodě s platnou bibliografickou normou. Prokázala též fundovaný vzhled do zkoumané problematiky. Místy se však objevují překlepy a četné formulační neobratnosti a překlepy. Čtenář musí text číst opakovaně, aby pochopil podstatu sdělení. V kapitole věnující se výsledkům vytýkám autorce textu opakování názvů dílčích podkapitol i navzdory tomu, že pokaždé se konkrétní kapitola věnuje jiné skupině respondentů. I přes uvedené prohřešky splňuje diplomová práce formální požadavky na ni kladené.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Autorka se v práci věnuje velmi aktuální a doposud ne příliš řešené problematice. Prokázala schopnost zrealizovat výzkumné šetření s použitím několika výzkumných metod. Na неодноznačně formulovaném hlavním výzkumném cíli se podepsala změna situace, ke které nastalo v jednotlivých zdravotnických zařízeních a rovněž tak i velmi dlouhý proces plánování a realizace výzkumného šetření. Na práci oceňuji fakt, že šetření bylo realizováno ve všech centrech napříč celou ČR, což zároveň odůvodňuje jeho zdlouhavé a náročné zpracování.

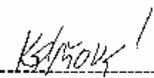
Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení:

VELMI DOBŘE

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

- A) Na straně 12 zmiňujete převzatou definici obecných pěti problémových okruhů či přístupů zdravotně – sociálních pracovníků. Pokuste tyto okruhy aplikovat na každodenní činnosti sociálních pracovníků v Centrech a doplnit tyto o konkrétní příklady.
- B) Na základě čeho se domníváte, že Centra pro epilepsie by nemohla být zřizována neziskovou organizací (např. o.s. EPISTOP) a že by měla existovat „pod správou“ jednotlivých fakultních nemocnic, při kterých fungují epileptologická pracoviště?

V Písní dne: 8. 5. 2013

Mgr. Šárka Kaňová